

ข้อบังคับสภาสถาปนิก
ว่าด้วยโรคที่ต้องห้ามในการเป็นสมาชิกสภาสถาปนิก
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๖)(ก)(ข) และมาตรา ๑๒(๖) แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาสถาปนิกโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิก ออกข้อบังคับว่าด้วยโรคที่ต้องห้ามในการเป็นสมาชิกสภาสถาปนิก ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยโรคที่ต้องห้ามในการเป็นสมาชิกสภาสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่ต้องห้ามในการเป็นสมาชิกสภาสถาปนิก

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการที่เป็นอันตรายต่อสังคม

(๒) วัณโรคในระยะที่เป็นอันตรายต่อสังคม

(๓) โรคติดยาเสพติดให้โทษ หรือภาวะติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๔) โรคอื่นๆ ที่แพทย์เห็นว่าจะเป็นการอุปสรรคต่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๔

(นายปรีดี บุรณศิริ)

นายกสภาสถาปนิก

หมายเหตุ : ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไปเล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๙ง วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๕